

Електронне наукове фахове видання "Ефективна економіка" включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Наказ Міністерства освіти і науки України від 29.12.2014 № 1528)

Ефективна ЕКОНОМІКА

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

№ 5, 2014 [Назад](#) [Головна](#)

УДК 338

*I. В. Новікова,
к. е. н., доцент кафедри економіки Державного університету телекомунікацій
О. В. Мельник,
магістр, Державний університет телекомунікацій*

МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ УКРАЇНИ

*I. V. Novikova,
PhD, Associate Professor, Department of Economics State University of Telecommunications
O. V. Melnik,
MA, State University of Telecommunications*

METHODS FOR MANAGING TELECOMMUNICATIONS COMPANIES IN UKRAINE

У статті досліджено основні характеристики процесу управління підприємствами. Оскільки телекомунікаційна галузь динамічна та така, що швидко розвивається, то наше дослідження було спрямоване на розкриття сутності управління телекомунікаційними підприємствами України.

The article explores the main characteristics of the process of business management. Since the dynamic telecommunications industry and one that is developing rapidly, our study was aimed at the disclosure management of telecommunication enterprises in Ukraine.

Ключові слова: *управління підприємством, управління телекомунікаціями, концептуальні рішення, математичне забезпечення, програмне забезпечення, мережне забезпечення, організаційне забезпечення, системи управління підприємствами телекомунікацій.*

Key words: *business management, telecommunications management, conceptual solutions, software, software, network software, organizational support, management companies of telecommunications.*

Постановка проблеми. На сучасному підприємстві комп'ютер перетворився на необхідний інструмент повсякденної діяльності. З його допомогою здійснюється збирання, накопичення та обробка даних. Разом з тим, як правило, у організації виникають складнощі з вибором інформаційної системи, нестача коштів на її придбання, сумніви в надійності інвестицій в цю сферу, де обладнання швидко застаріває, невпевненість у достатній віддачі від впровадження комп'ютерної системи для покриття витрат на її створення.

Впровадження інформаційних технологій створює підґрунтя для розвитку нової культури праці і одночасно призводить до стратегічної переорієнтації підприємства. Використання інформаційних комп'ютерних систем для вирішення управлінських та підприємницьких завдань, стратегічного розвитку, підвищення ефективності адміністративної діяльності, обліку і контролю, планування й аналізу, реалізації у мережевому режимі різноманітних зв'язків підприємств з їх партнерами, клієнтами, владними структурами призвело до зростання інформаційних потреб, дало можливість не обмежувати інформаційні потоки та інформаційні процеси межами окремого підприємства і зумовило зростання інвестицій у комп'ютерні технології.

Процес впровадження і використання нових інформаційних технологій є системною діяльністю, яка не повинна здійснюватись інтуїтивно. Досить часто використовуваний принцип: "На кожному столі повинен стояти комп'ютер" не дозволяє реалізувати розумну стратегію адміністрування обчислювальних ресурсів. Для організації все більш актуальним стає уникнення необґрунтованих і недостатньо продуманих інвестицій в інформаційні технології, оптимізація витрат на них та їх перспективне планування.

Залучення до процесу впровадження інформаційних офісних систем кваліфікованих спеціалістів допомагає уникнути багатьох проблем, зробити процес впровадження інформаційних систем в організаціях ефективним, підвищити віддачу від інформаційних технологій, організувати спільну роботу всіх причетних до створення і впровадження інформаційної системи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний вклад в дослідження питання управління телекомунікаційними підприємствами зробили наукові праці С. В. Войтко, О. О. Голубіцької, В. М. Гранатурова, Г. М. Жигульської, В. М. Орлова, О. С. Редькіна, Н. П. Резникової, В. К. Стеклова, Л. О. Стрій, Л. І. Шехтмана.

Мета дослідження. Основним завданням статті є дослідження процесу управління підприємствами в цілому та на прикладі телекомунікаційної галузі зокрема.

Вклад основного матеріалу. Управління в широкому розумінні — це діяльність, спрямована на координацію роботи інших людей (трудовах колективів), яка є складною системою. Диференціація та координація управлінської праці, формування рівнів управління здійснюються за допомогою вертикального поділу праці [4].

Згідно із ст. 65 Господарського кодексу України управління підприємством здійснюється відповідно до його установчих документів на основі поєднання прав власника щодо господарського використання свого майна і участі в управлінні трудовим колективом [1].

Власник реалізує свої права щодо управління підприємством безпосередньо або через уповноважених ним органи відповідно до статуту підприємства чи інших установчих документів. Для керівництва господарською діяльністю підприємства власник (власники) або уповноважений ним орган призначає (обирає) керівника підприємства. У разі найму керівника підприємства з ним укладається договір (контракт), в якому визначаються строк найму, права, обов'язки і відповідальність керівника, умови його матеріального забезпечення, звільнення з посади, інші умови найму за погодженням сторін. Керівник підприємства без доручення діє від імені підприємства, представляє його інтереси в органах державної влади і органах місцевого самоврядування, інших організаціях, у відносинах з юридичними особами та громадянами, формує адміністрацію підприємства і вирішує питання діяльності підприємства в межах та порядку, визначених установчими документами. Керівника підприємства може бути звільнено з посади достроково на підставах, передбачених договором (контрактом) відповідно до закону. На всіх підприємствах, які використовують найману працю, між власником і трудовим колективом повинен укладатися колективний договір, яким регулюються виробничі, трудові та соціальні відносини трудового колективу з адміністрацією підприємства [1].

Специфічні функції управління підприємством вказують напрямок впливу на будь-яку сферу виробничої діяльності, вони обумовлені багатосторонньою

діяльністю підприємства та змістом його виробничих процесів. Тому під специфічними функціями управління розуміють результат поділу управлінської праці. Такі функції включають види діяльності, які розрізняються призначенням і засобами реалізації.

Об'єктом управління є організаційно відокремлена ланка, яка забезпечує одну із стадій або частину стадії виробничо-господарського процесу і є основою цілеспрямованого управлінського впливу. З огляду на особливості виробничо-господарських процесів підприємства, до конкретних функцій управління виробництвом продукції варто віднести:

- управління науково-технічною підготовкою виробництва;
- управління основним, допоміжним і обслуговуючим виробництвом;
- управління якістю продукції;
- управління персоналом підприємства;
- управління матеріально-технічним постачанням;
- управління фінансами;
- управління збутом продукції;
- управління маркетингом;
- управління розвитком і удосконаленням системи адміністрування тощо

За змістом кожна конкретна функція управління на підприємстві є комплексною і включає планування, організацію, мотивацію і контроль організаційно відокремлених об'єктів впливу, окремих аспектів виробництва.

Необхідно зазначити, що основний склад конкретних функцій управління підприємством принципово не змінюється зі зміною масштабу і характеру виробництва. Більш того, вони подібні навіть на підприємствах різних галузей народного господарства. Різними залишаються лише обсяг і структура виконання функцій управління [1].

Під управліннями телекомунікаціями в широкому розумінні маються на увазі процеси та процедури розподілу і перерозподілу ресурсів телекомунікаційних мереж загального користування, мереж оператора телекомунікацій, обладнання телекомунікацій, тощо.

Системі управління притаманні відповідні концептуальні рішення [3]. До її складу входять: математичне, програмне, забезпечення, технічне (комп'ютерне) та організаційне забезпечення.

Концептуальні рішення визначають мету, завдання, та стратегію системи управління, ступінь автоматизації, етапи і перспективи реалізації, необхідну реконфігурацію організаційної структури, ієрархію рівнів прийняття рішень.

Математичне забезпечення (МЗ) дозволяє підготувати різні варіанти рішень відповідно до мети, завдань, стратегії та постійних чи тимчасових пріоритетних і граничних умов.

Програмне забезпечення реалізує вимоги, закладені математичним забезпеченням, а також автоматизує операції збирання (введення), оброблення, збереження, формування та відображення або виведення інформації.

Мережне забезпечення є технічним засобом організації високошвидкісного обміну інформацією між територіально розподіленими об'єктами СУ та зовнішніми системами, джерелами даних тощо.

Технічне (комп'ютерне) забезпечення включає всі засоби введення, збереження, обробки і виведення інформації.

Організаційне забезпечення враховує не тільки наявність штату, що обслуговує всі складові системи управління, але передбачає й обґрунтовану оптимізацію всієї організаційної структури підприємства для найбільш ефективного використання можливостей системи.

Модель системи управління мережами телекомунікацій TMN, яка розроблена МСЕ-Т, не вступає в протиріччя з принципами побудови корпоративної інформаційної системи. Цільове призначення кожної з цих систем - забезпечення управління підприємством. Інформаційні системи призначені для управління практично будь-яким підприємством, а TMN має досить конкретне застосування - телекомунікаційна мережа.

Системи управління підприємствами телекомунікацій у першу чергу призначені для управління виробничим процесом і процесом його планування. Така спеціалізація визначає набір функцій для системи управління та для бізнес-моделей даного типу підприємств. Наявність тих чи інших вбудованих моделей для різних типів мереж та обладнання відрізняє системи управління одну від іншої, оскільки в кожній з них є свої опрацьовані напрямки та функції, їхня реалізація в створюваних системах управління ведеться по-різному, ступінь врахування окремих напрямків і функцій може значно відрізнитися [5].

Крім внутрішніх органів управління підприємствами та організаціями, існують вищі органи загальнодержавного управління всіма суб'єктами господарювання. Формування і функціонування таких органів управління є об'єктивно необхідним й доцільним, оскільки зумовлюються наявністю широкого кола управлінських рішень, прийняття та практична реалізація яких перебувають поза можливостями та компетенцією самих підприємств і організацій.

Президент України як глава держави в рамках повноважень, визначених Конституцією України, керує всіма сферами діяльності суспільства, включаючи економіку. З цією метою він видає відповідні укази й розпорядження, проводить ділові зустрічі та наради з посадовими особами відповідного рівня, здійснює робочі поїздки в регіони (області, міста), відвідує підприємства (організації). Певні управлінські рішення приймає також глава адміністрації Президента. Верховна Рада (парламент) України бере участь в управлінні економікою, окремими її сферами і галузями опосередковано, через формування необхідної законодавчої бази. Центральну виконавчу владу держави репрезентує Кабінет Міністрів України, який практично реалізує соціально-економічну політику країни, координує та спрямовує діяльність конкретних ланок національної економіки через відповідні центральні органи виконавчої влади — міністерства, державні комітети, комітети, агентства, інші установи.

Центральними органами виконавчої влади, керівники яких входять безпосередньо до складу Кабінету Міністрів України та які утворюють систему державного управління суб'єктами господарювання (діяльності), є конкретні міністерства, комітети та інші центральні відомства. Основними складовими елементами чинної системи загальнодержавного управління сферою економіки є галузеві та функціональні міністерства.

Міністерство очолює міністр, який має кількох заступників (здебільшого один з них є першим). До складу органів управління міністерства входять департаменти (управління) та відділи, які керують підприємствами (організаціями) з певних питань у межах своєї компетенції.

Важливим робочим органом міністерства є колегія, членами якої є міністр, заступники міністра, начальники (керівники) основних департаментів і відділів. У складі міністерства виокремлюються необхідні функціональні департаменти: планово-економічний, технічний, маркетингу, зі зв'язків із зарубіжними країнами, фінансовий, праці й заробітної плати, виробничо-диспетчерський, центральна бухгалтерія тощо [4].

Висновки і перспективи подальших досліджень. У ході проведених нами досліджень були вивчені основні складові системи управління підприємствами, розглянуті аспекти, які характерні виключно для телекомунікаційної галузі. Оскільки дана галузь має величезну перспективу розвитку та безмежні можливості для дослідження, уряд України повинен фінансово підтримувати всі ініціативи, пов'язані з даним питанням. Це зумовлено тим, що світовий рівень розвитку досліджуваної сфери набагато випереджає український.

Література:

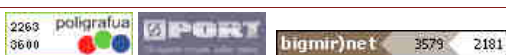
1. Гетьман Оксана Олександрівна, 2010. - 488 с, Економіка підприємства: навчальний посібник / О.О. Гетьман, В. М. Шаповал. - 2-ге вид. - К.: Центр учбової літератури,.
2. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. №436-IV // zakon1.rada.gov.ua
3. Гребешков А.Ю. Стандарти и технологии управления сетями связи. - М.: Эко-Трендз, 2003. - 288 с. - 3
4. Іванілов О. С. Економіка підприємства [Текст] : підручник / О. С. Іванілов. - К. : Центр учбової літератури, 2009. - 728 с
5. Хиленко В.В., Колченко Г.Ф., Сумський А.І., Корпоративна інформаційна система оператора телекомунікацій - основа ефективної організації управління

References.

1. Getman, O.O. (2010), *Ekonomika pidpryemstva: navchal'nyj posibnyk* [Business Economics: study guide] Shapoval, V. and AA Getman, - 2nd ed, Center of educational literature ,Kyiv , Ukraine, pp. 488.
2. *Hospodars'kyj kodeks Ukrainy vid 16.01.2003 r.* [Commercial Code of Ukraine of 16.01.2003], no.436 -IV zakon1.rada.gov.ua
3. Grebeshkov, A.U. (2003) *Standarty y tekhnolohyy upravleniya setiamy svyazy* [Standards and technology management of communication networks]. - M.: Eco-Trendz, - 288. - 3
4. Ivanilov, O.S. (2009), *Ekonomika pidpryemstva* [Business Economics] [Text] : a tutorial OS Ivanilov . - Kyiv: Center of educational literature , 728 pp.

5. Hulyenko V.V., Kolchenko G.F., Sumskiy A.I. . Korporatyvna informatsijna systema operatora telekomunikatsij - osnova efektyvnoi orhanizatsii upravlinnia [Corporate information systems telecommunications operator - the foundation of effective management].

Стаття надійшла до редакції 20.05.2014 р.

ТОВ "ДКС Центр"